

Crisis: katalysator voor maatschappelijke vernieuwing. Wie doet mee?

De kranten staan er bol van en we raken er niet over uitgepraat: de economische crisis, wel of niet gecombineerd met de klimaatcrisis. De crisis lijkt ons te zijn overkomen, plotseling is ons bestaan verandert. Mij intrigeert vooral waarom wij mensen blijkbaar snel gevangen raken in – de door ons zelf gecreëerde – systemen. Of het nu gaat om financiële systemen, governance-systemen, of anderszins, we raken de balans kwijt en verliezen ons innerlijk kompas waar het gaat om waarden en normen.

Niet iets om trots op te zijn. Er is nu alle reden om waakzaam te zijn en in onze maatschappelijke systemen zodanige veranderingen aan te brengen dat we wel in balans kunnen blijven. Balance of power, balance of colour, balans of competences, kortom: diversiteit.

In die zin kan de crisis juist een uitkomst zijn! Een uitkomst uit een maatschappij die toch aan het vastlopen was in haar systemen, haar kartelvormige bestuursoverleggen, de dichtgetimmerde CAO's, en medezeggenschapregelgeving. Ooit was het polderen een belangrijke kwaliteit om ons land weer uit het diepe dal van vernietiging door de Tweede Wereldoorlog te halen; het vermogen om te 'polderen' heeft ons welvaart en maatschappelijke stabiliteit gebracht, maar inmiddels was dit talent ons aan het tegenwerken. De broodnodige vernieuwingen in het onderwijs, maar ook in andere sectoren, voltrok zich nog altijd veel te langzaam. Vorig jaar bij een onderwijsdebat heb ik al gezegd dat de voorspelde crisis op de arbeidsmarkt in het onderwijs niet een probleem is, maar een kans om eindelijk eens de grenzen van de mogelijkheden te kunnen verleggen.

Er tegen aan dus! Possibility-thinkers moeten de ruimte krijgen, bestuurders, adviseurs en medewerkers die daarin mee willen gaan creëren de contouren van de nieuwe maatschappij. Wie wil daar niet bij horen?

Marianne Luyer CMC
MLI Intermanagement BV

Reacties worden op prijs gesteld marianneluyer@mli-intermanagement.nl